

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Publii Terentii Comoediae sex

Terentius Afer, Publius

Francofordiae ad Oderam, 1606

Actvs V. Scena III.

[urn:nbn:de:bsz:31-139622](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-139622)

ACTVS V. SCENA III.

Th. Nam quid ita? Py. rogitas? hunc tu in ædeis
cogitas

Recipere posthac? Th. cur non? Py. crede hoc meæ
fidei,

Dabit hic pugnam aliquam denuò. Th. hau, tace ob-
secro,

Py. Parum perspexisse eius videre audaciam

Ch. Non faciam Pythias. Py. non pol credo Chærea,

Nisi commissum non erit. Ch. quin Pythias

Tu me seruato. Py. neq, pol seruandum tibi

Quicquam dare, ausim, neq, te seruare, apage te.

Th. Adest optimè ipsi frater. Ch. perij hercle: ob-
secro

Abeamus intro Thais: nolo, me in via

Cum hac veste videat. Th. quamobrem tandem? an
quia pudet?

Ch. Id ipsum. Py. id ipsum? virgo verò? Th. i præ se-
quor.

Tu istic mane, vt Cremem in troducas Pythias.

In Adest,
prior sylla-
ba pertinet
ad versum
præceden-
tem.

ACTVS V. SCENA III.

PYTHIAS, CHREMES, SOPHRONA.

Quia? quid venire in mentem nunc possit
mibi,

Quidnam? qui referam illi sacrilego gra-
tiam,

Qui hunc supposuit nobis? Ch. moue verò ocyus

Te nutrix. So. moueo. C. video, sed nihil promoues.

M Py laus

Senarij.

EVNVCHI.

Py. Tâmpne ostendisti signa nutricis? Ch. omnia.
 Py. Amabo quid ait? cognoscit ne? C. ac memoriter.
 Py. Bene adepol narras: nam illi faues virgini.
 Ille intrò: Iam dudum hera vos expectat domi.
 Virum bonum eccum Parmenonem incedere
 Video, vide vt ociosus sit, si Dijs placet,
 Spero me habere, qui nunc meo ex cruciem modo.
 Ibo intrò. de cognitione vt certum sciam:
 Post exibo, atq; hunc perterrebo sacrilegum,

ACTVS V. SCENA IIII.
 PARMENO, PTHIAS.

Scenarij. **R**euiso quidnam Chærea hic rerum gerat.
 Quòd si astu rem tractauit, Dijs vestrà fidem,
 Quantam & quam veram laudem capiet Parmeno?
 Nam vt omittam quòd ei amorem difficilimum, &
 Carissimam ab meretrice auara virginem
 Quam amat, eam confeci sine molestia,
 Sine sumptu, sine dispendio: tum hoc aliorum,
 Id verò est, quod ego mihi putò palmarium,
 Me reperisse, quomodo adolescentulus
 Meretricum ingenia & mores posset noscere:
 Mature vt cum cognorit, perpetuò oderit.
 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius,
 Nec magis compositū quicquam, nec magis elegans
 Quæ cum amatore suo cum cœnant, liguriunt.
 Harum videre ingluuiem, sordes, inopiam,

Quidam